

BIBELN

DEN HELIGA SKRIFT

Gamla och Nya testamentets kanoniska böcker

Svenska Folkbibeln

Svenska Folkbibeln 98*Gamla testamentet*

Delvis nyöversatt från grundtexten, delvis en revidering av 1917 års översättning
Copyright © 1998, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Nya testamentet

Nyöversättning från grekiskan gjord i samarbete mellan Stiftelsen Biblicum, Ljungby,
och Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm
Copyright © 1996, 1998, Stiftelsen Biblicum, Ljungby, och Stiftelsen Svenska Folkbibeln,
Stockholm

Uppslagsdel

Copyright © 2008, Stiftelsen Svenska Folkbibeln

Bibelläsningsplan

Copyright © 1988, Omega Publications

Huvudförlag

XP Media

Tel. 08 - 741 26 01

www.xpmedia.org

Tryck och bindning

Printcorp, Belarus, 2025

Omtryckning av:

978-91-989751-3-0 Bibeln SFB98, storformat, svart cabraskinn

978-91-989751-4-7 Bibeln SFB98, storformat, röd hårdpärm

Gamla testamentet

Gamla testamentet

1 Mos	Första Moseboken	1
2 Mos	Andra Moseboken	73
3 Mos	Tredje Moseboken	133
4 Mos	Fjärde Moseboken	176
5 Mos	Femte Moseboken	233
Jos	Josua	287
Dom	Domarboken	320
Rut	Rut	355
1 Sam	Första Samuelsboken	360
2 Sam	Andra Samuelsboken	405
1 Kung	Första Kungaboken	444
2 Kung	Andra Kungaboken	490
1 Krön	Första Krönikeboken	535
2 Krön	Andra Krönikeboken	576
Esra	Esra	626
Neh	Nehemja	640
Est	Ester	660
Job	Job	671
Ps	Psaltaren	719
Ords	Ordspråksboken	851
Pred	Predikaren	898
Höga V	Höga Visan	911
Jes	Jesaja	919
Jer	Jeremia	1016
Klag	Klagovisorna	1111
Hes	Hesekiel	1123
Dan	Daniel	1199
Hos	Hosea	1222
Joel	Joel	1238
Amos	Amos	1244
Ob	Obadja	1256
Jona	Jona	1258
Mika	Mika	1261
Nah	Nahum	1270
Hab	Habackuk	1274
Sef	Sefanja	1279
Hagg	Haggai	1284
Sak	Sakarja	1287
Mal	Malaki	1302

Första Moseboken

Världens skapelse

1¹I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.* ²Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. Och Guds Ande svävade över vattnet.

³Gud sade: "Varde ljus!" Och det blev ljus. ⁴Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. ⁵Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den första dagen.

⁶Gud sade: "Varde mitt i vattnet ett valv som skiljer vatten från vatten!" ⁷Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet ovan valvet. Och det skedde så. ⁸Gud kallade valvet himmel. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den andra dagen.

⁹Gud sade: "Vattnet under himlen skall samlas till en enda plats så att det torra blir synligt." Och det skedde så. ¹⁰Gud kallade det torra land, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. ¹¹Gud sade: "Jorden skall frambringa grönska och fröbärande örter. Frukträd, som efter sina slag bär frukt med frö i sig, skall växa upp på jorden." Och det skedde så. ¹²Jorden frambringade grönska, fröbärande örter efter sina slag och träd som efter sina slag bär frukt med frö i sig. Och Gud såg att det var gott. ¹³Och det blev afton och det blev morgon. Det var den tredje dagen.

¹⁴Gud sade: "Varde på himlavalvet ljus som skiljer dagen från natten!" De skall vara tecken som

Första Moseboken – Genesis ("ursprung"). Enligt äldre judisk och kristen tradition, grundad på GT och NT, är de fem Moseböckerna skrivna av Mose, som levde omkring 1526–1406 f. Kr. Efter en inledning om världens skapelse (1:1–2:3) skildras den fortsatta historien i tio huvudavsnitt. De fem första (2:4–11:26) skildrar urhistorien: Människan i lustgården, hennes avfall från Gud och löftet om en frälsare, människornas tilltagande ondska som leder till Guds dom, syndafloden och Guds förbund med Noa, Babels torn, språkförbistringen och människornas spridning över jorden samt Sems släktavla fram till Abram. De fem sista (11:27–50:26) handlar om hur det utvalda gudsfolket, Israel, får sin ringa början genom patriarkerna Abraham, Isak, Jakob, och Josef (som dog omkring 1805 f. Kr.).

1:1 *himmel och jord* Ordagrant: "himlarna och jorden".

1:1 Ps 33:6, 90:2, 102:26, 104:2f, 136:5f,
Joh 1:3, Kol 1:16, Hebr 11:3.
1:3 Ps 33:9, 104:30, 2 Kor 4:6.
1:6 Job 37:18, Jer 10:12, 51:15.

1:7 Job 38:8f, Ps 148:4, Jes 40:22, 42:5,
44:24.
1:9 Ps 33:7, 104:6f, Jer 5:22,
2 Petr 3:5.
1:14 Ps 74:16, 104:19, Jer 31:35.

utmärker särskilda tider, dagar och år, ¹⁵och de skall vara ljus på himlavalvet som lyser över jorden." Och det skedde så. ¹⁶Gud gjorde de två stora ljusen, det större att härska över dagen och det mindre att härska över natten, likaså stjärnorna. ¹⁷Han satte dem på himlavalvet till att lysa över jorden, ¹⁸till att härska över dagen och natten och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott. ¹⁹Och det blev afton och det blev morgon. Det var den fjärde dagen.

²⁰Gud sade: "Vattnet skall vimla av levande varelser, och fåglar skall flyga över jorden under himlavalvet." ²¹Och Gud skapade de stora havsdjuren och alla levande varelser som rör sig i vattnet och som vattnet vimlar av, alla efter deras slag, likaså alla bevingade fåglar efter deras slag. Och Gud såg att det var gott. ²²Gud välsignade dem och sade: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll vattnet i haven. Också fåglarna skall föröka sig på jorden." ²³Och det blev afton och det blev morgon. Det var den femte dagen.

²⁴Gud sade: "Jorden skall frambringa levande varelser efter deras slag, boskapsdjur, kräldjur och jordens vilda djur efter deras slag." Och det skedde så. ²⁵Gud gjorde jordens vilda djur efter deras slag, boskapsdjuren efter deras slag och alla kräldjur på marken efter deras slag. Och Gud såg att det var gott.

²⁶Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika

oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden." ²⁷Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. ²⁸Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Lägg den under er och råd över fiskarna i havet, över fåglarna under himlen och över alla djur som rör sig på jorden!" ²⁹Och Gud sade: "Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frukt som har frö. Detta skall ni ha till föda. ³⁰Men åt alla djur på jorden, åt alla fåglar under himlen och åt allt som krälar på jorden, åt allt som har liv ger jag alla gröna örter till föda." Och det skedde så. ³¹Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.

2¹Så fullbordades himlen och jorden med hela sin härskara. ²På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk. Han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han hade gjort. ³Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den dagen vilade han från allt sitt verk som han hade skapat och gjort.

1:16 Ps 136:7f, 147:4, Jes 40:26.

1:22 1 Mos 8:17.

1:26 Ps 8:6f, Hebr 2:6f.

1:29 1 Mos 9:3, Ps 104:14, 136:25.

1:30 Jes 11:6f.

2:2 2 Mos 20:11, 31:17, 5 Mos 5:14, Hebr 4:4.

I. HIMLENS OCH JORDENS FORTSATTNA HISTORIA 2:4-4:26

⁴Detta är himlens och jordens fortsatta historia* sedan de skapats, då när HERREN* Gud hade gjort jord och himmel.

⁵Det växte ännu ingen buske på jorden och ingen ört hade ännu skjutit upp ur marken. Ty HERREN Gud hade inte låtit det regna på jorden och det fanns ingen människa som kunde bruka den. ⁶Men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken. ⁷Och HERREN Gud formade människan av stoft från jorden* och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ.

⁸HERREN Gud planterade en lustgård i Eden, österut, och satte där människan som han hade format. ⁹Och HERREN Gud lät alla slags träd som var ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken. Livets träd liksom trädet med kunskap om gott och ont satte han mitt i lustgården. ¹⁰Från Eden gick en flod ut som vattnade lustgården och som sedan delade sig i fyra huvudgrenar. ¹¹Den första heter Pison. Det är den som flyter runt hela landet Havila, där det finns guld. ¹²Guldet

i det landet är gott och där finns också bdelliumharts och onyxsten.

¹³Den andra floden heter Gihon. Det är den som flyter runt hela landet Kush. ¹⁴Den tredje floden heter Hiddekel. Det är den som flyter öster om Assur. Den fjärde floden är Eufrat.

¹⁵HERREN Gud tog mannen och satte honom i Edens lustgård för att han skulle odla och bevara den.

¹⁶Och HERREN Gud gav mannen denna befallning: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, ¹⁷men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."

¹⁸HERREN Gud sade: "Det är inte bra för mannen att vara ensam. Jag skall göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like." ¹⁹HERREN Gud hade format alla markens djur och alla himlens fåglar av jord. Han förde fram dem till mannen för att se vad han skulle kalla dem. Så som mannen kallade varje levande varelse, så skulle den heta. ²⁰Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt himlens fåglar och åt alla markens vilda djur. Men åt mannen fanns ingen medhjälpare som var hans like.

2:4 fortsatta historia Hebr. "toledoth", ett uttryck som anknyter till det föregående, här skapelsen (1:1 – 2:3), och redogör för dess fortsättning. Efter den första fortsättningshistorien (2:4 – 4:26) består Första Mosebok av ytterligare nio (se 5:1, 6:9, 10:1, 11:10, 11:27, 25:12, 25:19, 36:1 och 37:2).

2:4 Herren När gudsnamnet JHVH står i grundtexten skrivs HERREN med stora bokstäver. Grundtexten anger med vokaltecken att gudsnamnet inte skall uttalas utan anges med ersättningsordet "Adonaj", som betyder Herren. Också NT använder ersättningsordet "Herren", när man menar "namnet över alla namn" (Fil 2:9f). Jfr noterna till Joh 8:24 och Rom 10:9.

2:7 människan ... jorden Hebr. "adám" ... "adamá".

2:7 1 Kor 15:45, 47.

2:9 1 Mos 3:22, Ords 3:13, 18, Upp 2:7, 22:2.

2:17 Rom 5:12, 6:23, Jak 1:15.

2:18 Pred 4:8f, 1 Kor 11:8f.

²¹Då lät HERREN Gud en tung sömn falla över mannen, och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. ²²Och HERREN Gud formade en kvinna av revbenet som han tagit av mannen och förde henne fram till honom. ²³Mannen sade:

"Denna är nu ben av mina ben
och kött av mitt kött.
Hon skall heta kvinna,
ty av man* har hon tagits."

²⁴Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött. ²⁵Och mannen och hans hustru var båda nakna utan att blygas för varandra.

Syndafallet

3¹Men ormen var listigare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: "Har Gud verkligen sagt: Ni får inte äta av alla* träd i lustgården?" ²Kvinnan svarade ormen: "Vi får äta av frukten från träden i lustgården, ³men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: Ät inte av den och rör inte vid den, ty då kommer ni att dö." ⁴Då sade ormen till kvinnan: "Ni skall visst inte dö!" ⁵Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont." ⁶Och kvinnan såg att trädet

var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt. ⁷Då öppnades ögonen på dem båda, och de märkte att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och gjorde höftskynken åt sig.

⁸Vid kvällsbrisen hörde de HERREN Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för HERREN Guds ansikte bland träden i lustgården. ⁹Men HERREN Gud kallade på mannen och sade till honom: "Var är du?" ¹⁰Han svarade: "Jag hörde ljudet av dig i lustgården och blev förskräckt eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig." ¹¹Då sade han: "Vem har berättat för dig att du är naken? Har du ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?" ¹²Mannen svarade: "Kvinnan som du har satt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt." ¹³Då sade HERREN Gud till kvinnan: "Vad är det du har gjort?" Kvinnan svarade: "Ormen förledde mig och jag åt."

Syndafallets följder

¹⁴Då sade HERREN Gud till ormen:

"Eftersom du har gjort detta,
skall du vara förbannad
bland alla boskapsdjur
och vilda djur.

2:23 *kvinna ... man* Hebr. "ish-sha" ... "ish".
3:1 *alla* Annan översättning: "något".

2:22 1 Kor 11:8, 1 Tim 2:13.

2:24 Matt 19:5, Mark 10:7f, Ef 5:31.

2:25 1 Mos 3:7.

3:1 Joh 8:44, 2 Kor 11:3, Upp 12:9.

3:3 1 Mos 2:16f.

3:4 Joh 8:44, 2 Kor 11:3.

3:6 2 Kor 11:3, Rom 5:12, 1 Tim 2:14,
Jak 1:14f, 1 Joh 2:16.

3:7 1 Mos 2:25.

3:13 2 Kor 11:3.

På din buk skall du gå,
och jord skall du äta
så länge du lever.

¹⁵Jag skall sätta fiendskap
mellan dig och kvinnan
och mellan din avkomma
och hennes avkomma.

Han skall krossa ditt huvud*
och du skall hugga honom
i hälen."

¹⁶Till kvinnan sade han:
"Jag skall göra din möda stor
när du blir havande.
Med smärta skall du föda
dina barn.

Till din man skall din lust vara,
och han skall råda över dig."

¹⁷Till Adam sade han:
"Du lyssnade på din hustru
och åt av det träd
om vilket jag befallt dig:
Du skall inte äta av det.
Därför skall marken vara
förbannad för din skull.

Med möda skall du livnära dig
av den
så länge du lever.

¹⁸Törne och tistel skall den bära
åt dig
och du skall äta av markens örter.

¹⁹I ditt anletes svett
skall du äta ditt bröd
till dess du vänder åter till jorden,
ty av den har du tagits.
Jord är du,
och jord skall du åter bli."

²⁰Mannen gav sin hustru namnet
Eva,* ty hon blev moder till allt le-
vande. ²¹Och HERREN Gud gjorde
kläder av skinn åt Adam och hans
hustru och klädde dem.

²²HERREN Gud sade: "Se, männi-
skan har blivit som en av oss med
kunskap om gott och ont. Hon får
nu inte räcka ut handen och även ta
av livets träd och så äta och leva för
evigt." ²³Och HERREN Gud sände
bort dem från Edens lustgård, för
att de skulle bruka jorden som de
tagits från. ²⁴Han drev ut männi-
skan, och öster om Edens lustgård
satte han keruberna och det flam-
mande svärdets lågor för att bevaka
vägen till livets träd.

Kain och Abel

4 ¹Mannen kände* sin hustru Eva,
och hon blev havande och födde
Kain. Då sade hon: "Jag har fått en
man från HERREN."*

²Hon födde ännu en son, Abel,

3:15 Här ges det första löftet om seger över ormen – dvs djävulen (Upp 12:9). Segraren, kvinnans "avkomma", presenteras efterhand närmare, i Första Moseboken som Abrahams, Isaks och Jakobs avkomma, i Psaltaren som både Davids son och Davids Herre, i Jesaja som jungfruns son och telningen från Isaïas rot, i Mika som den evige som kvinnan skall föda i Betlehem.

3:20 *Eva* Hebr. "Chavva", som hör ihop med de hebreiska orden för "leva" och "liv".

4:1 *kände* Det hebreiska ordet för "känna" har ofta innebörden "ha nära gemenskap med, ha intimt umgänge med", se också 1 Mos 4:17, 25, 19:5, 8, 24:16, 38:26, Dom 19:22, 25.

4:1 *från Herren* Annan översättning: "med HERRENS hjälp", eller "nämligen HERRENS man", dvs den som HERREN utlovat i 3:15.

3:15 Rom 16:20, Hebr 2:14f, 1 Joh 3:8.

3:16 1 Kor 11:3, Ef 5:22f, 1 Tim 2:11f,
1 Petr 3:1f.

3:17 Rom 8:20.

3:19 Ps 90:3, 104:29, Pred 12:7,
2 Tess 3:10.

3:24 Jer 46:10, Hes 1:4f, 10:1f.

Kains bror. Abel blev herde och Kain blev åkerbrukare.

³Efter en tid hände sig att Kain bar fram en offergåva åt HERREN av markens gröda. ⁴Även Abel bar fram sin gåva av det förstfödda i sin hjord, av djurens fett. Och HERREN såg till Abel och hans offer, ⁵men till Kain och hans offer såg han inte. Då blev Kain mycket vred och hans blick blev mörk. ⁶Och HERREN sade till Kain: "Varför är du vred och varför är din blick så mörk? ⁷Är det inte så att om du gör det som är gott, ser du frimodigt upp, men om du inte gör det som är gott, då lurar synden vid dörren. Den har begär till dig, men du skall råda över den."

⁸Kain talade med sin bror Abel,* och medan de var ute på marken överföll Kain sin bror och dödade honom. ⁹Och HERREN sade till Kain: "Var är din bror Abel?" Han svarade: "Jag vet inte. Skall jag hålla reda på min bror?" ¹⁰Då sade han: "Vad har du gjort? Hör, din brors blod ropar till mig från marken! ¹¹Nu är du förbannad mer än den jord som har öppnat sin mun för att ta emot din brors blod av din hand. ¹²När du brukar jorden skall den inte längre ge dig sin gröda. Kringflackande och hemlös skall du vara på jorden." ¹³Kain sade då till HERREN: "Mitt brott är för stort för att förlåtas.*"

¹⁴Se, i dag driver du mig bort från åkerjorden, och jag är dold för ditt

ansikte. Kringflackande och hemlös kommer jag att vara på jorden, så att vem som helst som träffar på mig kan döda mig." ¹⁵Men HERREN sade till honom: "Kain skall bli hämnad sjufalt, vem som än dödar honom." Och HERREN satte ett tecken på Kain så att ingen som träffade på honom skulle döda honom. ¹⁶Så gick Kain bort från HERRENS ansikte och bosatte sig i landet Nod, öster om Eden.

Kains släkttavla

¹⁷Kain kände sin hustru och hon blev havande och födde Hanok. Och Kain byggde en stad och kallade den Hanok efter sin son.

¹⁸Åt Hanok föddes Irad, och Irad blev far till Mehujael. Mehujael blev far till Metusael, och Metusael blev far till Lemek.

¹⁹Lemek tog sig två hustrur, den ena hette Ada och den andra Silla.

²⁰Ada födde Jabal. Han blev stamfader till dem som bor i tält och är boskapsskötare.

²¹Hans bror hette Jubal. Han blev stamfader till alla dem som spelar harpa och flöjt.

²²Silla födde också en son, Tubal-Kain. Han var smed och gjorde alla slags redskap av koppar och järn. Tubal-Kains syster hette Naama.

²³Lemek sade till sina hustrur:

"Ada och Silla,
hör på mig!"

4:8 Den samaritanska grundtexten och de äldre översättningarna tillägger efter "Abel": "Låt oss gå ut på marken".

4:13 *förlåtas* Annan översättning: "bäras".

4:4 Hebr 11:4.

4:7 Rom 6:12.

4:8 Matt 23:35, 1 Joh 3:12, Jud v. 11.

4:10 1 Mos 9:5f, Hebr 12:24.

4:14 Job 15:20f.

Ni Lemeks hustrur,
lyssna till mina ord:

En man har jag dödat för varje sår
och en ung man för varje blåmärke.
²⁴Ja, sju gånger blir Kain hämnad,
men Lemek sjuttiosju gånger.”

Set

²⁵Adam kände åter sin hustru, och
hon födde en son som hon gav nam-
net Set. Hon sade: ”Gud har gett mig
en annan avkomling i stället för Abel,
eftersom Kain dödade honom.”

²⁶Också Set fick en son och han gav
honom namnet Enos. Vid den tiden
började man åkalla HERRENS namn.

II. ADAMS FORTSATTA HISTORIA 5:1–6:8

Sets släkttavla

5¹Detta är boken om Adams fort-
satta historia. När Gud skapade
människor gjorde han dem lika
Gud. ²Till man och kvinna skapade
han dem. Han välsignade dem och
gav dem namnet människa den dag
de skapades.

³När Adam var 130 år fick han en
son som var lik honom, hans avbild.
Han gav honom namnet Set. ⁴Sedan
Adam fått Set, levde han 800 år och
fick söner och döttrar. ⁵Adams hela
ålder – den tid han levde* – blev 930
år. Därefter dog han.

⁶När Set var 105 år blev han far
till Enos. ⁷Sedan Set hade fått Enos
levde han 807 år och fick söner och
döttrar. ⁸Sets hela ålder blev alltså
912 år. Därefter dog han.

⁹När Enos var 90 år blev han far
till Kenan. ¹⁰Sedan Enos hade fått
Kenan levde han 815 år och fick sö-
ner och döttrar. ¹¹Enos hela ålder
blev alltså 905 år. Därefter dog han.

¹²När Kenan var 70 år blev han
far till Mahalalel. ¹³Sedan Kenan
hade fått Mahalalel levde han 840 år
och fick söner och döttrar. ¹⁴Kenans
hela ålder blev alltså 910 år. Däref-
ter dog han.

¹⁵När Mahalalel var 65 år blev
han far till Jered. ¹⁶Sedan Mahalalel
hade fått Jered levde han 830 år och
fick söner och döttrar. ¹⁷Mahalalels
hela ålder blev alltså 895 år. Däref-
ter dog han.

¹⁸När Jered var 162 år blev han
far till Hanok. ¹⁹Sedan Jered hade
fått Hanok levde han 800 år och fick
söner och döttrar. ²⁰Jereds hela ål-
der blev alltså 962 år. Därefter dog
han.

²¹När Hanok var 65 år blev han
far till Metusela. ²²Och sedan Ha-
nok hade fått Metusela vandrade
han med Gud i 300 år och fick söner
och döttrar. ²³Hanoks hela ålder
blev alltså 365 år. ²⁴Sedan Hanok på
detta sätt hade vandrat med Gud
fanns han inte mer, ty Gud hämtade
honom.

²⁵När Metusela var 187 år blev
han far till Lemek. ²⁶Sedan Metusela
hade fått Lemek levde han 782 år
och fick söner och döttrar. ²⁷Metu-
selas hela ålder blev alltså 969 år.
Därefter dog han.

²⁸När Lemek var 182 år fick han
en son. ²⁹Han gav honom namnet
Noa,* ty han sade: ”Denne skall

5:5 *den tid han levde* Den första människan hade en skenbar ålder redan sin första dag.
5:29 *Noa* betyder ”vila” och har stor ljudlikhet med ett ord som betyder ”trösta”.

5:1 1 Mos 1:27, 1 Krön 1:1f, Luk 3:36f.

5:24 Hebr 11:5, Jud v. 14.